

HET NIEUWS VAN DINSDAG 15 MAART

Rol Johan Simons kleiner

Annette Embrechts
 Rotterdam

Sterregisseur Johan Simons wordt niet de grote baas van het fusieproject Theater Rotterdam. Collega's vreesden dat hij het uithangbord zou worden maar in de praktijk onvoldoende aanwezig zou kunnen zijn.

Gisteren werden in de Rotterdamse Schouwburg de namen van de medewerkers van de nieuw te vormen alliantie gepresenteerd. Daaruit blijkt dat Simons de samenwerking van Rotterdam met internationale gezelschappen gaat opzetten en uitbreiden, maar niet de algemene leiding krijgt.

Vorig jaar ontstond onrust over het fusieproject en stapte algemeen directeur van het Ro Theater Erik Pals op Theater Rotterdam als een fusie van het Ro Theater, de Rotterdamse Schouwburg en het Productiehuis Rotterdam. Het collectief Wunderbaum sluit aan.

In de Rotterdamse Schouwburg bungelden gisteren in kapitalen alle namen van de makers aan de zogeheten 'trekkenwand', waaraan doorgaans decorstukken hangen: van de regisseurs Johan Simons, Pieter Kramer en Erik Whien, naast theatermakers Marjolijn van Heemstra, Lotte van den Berg, Davy Pieters en Boogaerdt/VanderSchoot. En van de choreografen Ann Van den Broek en Alida Dors naast de theatercollectieven Wunderbaum, Urland en Schwalbe. Vanaf 2017 presenteren zij allemaal werk onder de vlag 'Theater Rotterdam'.

Ellen Walraven, nu schouwburgdirecteur, krijgt straks de touwtjes van de trekkenwand in handen. Aan haar de taak al die beoogde onderzoeksprojecten, locatievoorstellingen, grote-zaal-

De makers van Theater Rotterdam Foto Rene Castelijin

regies, talentontwikkelingstrajecten, festivalprogramma's en internationale coproducties gestroomlijnd onder één noemer te produceren, programmeren en presenteren. Liefst in een 'theater van glas', een meermalen aangehaalde metafoor: een huis waarin het maakproces voor publiek te volgen is.

Belangrijke koerswijziging: Simons leidt alleen het Europees Platform. Hij wil bovengenoemde makers koppelen aan grote namen en instellingen uit zijn internationale netwerk, zoals het Duitse festival de Ruhrtriennale (nog 2 jaar onder zijn leiding), NTGent (waar Simons aan de top is teruggekeerd), Schauspielhaus Bochum, (waar hij vanaf september 2018 de scepter zwaait) en Volksbühne Berlin.

Op de vraag of hij al die functies fysiek kan combineren en ieder gezelschap voldoende aandacht kan geven, reageert hij lachend: 'Ik weet niet hoeveel tijd ik Rotterdam zal doorbrengen. Ik heb eerder gekscherend 'twee uur per week' gezegd. Gent en Bochum vra-

gen meer tijdsinvestering; in Rotterdam heb ik geen leidinggevende functie. Maar ik wil meertaligheid op toneel stimuleren. Theater Rotterdam wordt een politiek pleidooi tegen het uniform-globalistisch-economisch denken', aldus de theatermaker die in grootschalige muziektheatervoorstellingen, zoals Kosmopolis, de wortels van Europa wil onderzoeken.

Simons zegt 'misselijk' te zijn 'van alle wantrouwen' over zijn komst naar Rotterdam. 'Ik probeer iets nieuws tot stand te brengen en breng mijn staat van dienst mee. Dit moet een constellatie worden waarin dingen mogen mislukken.'

De ambities van Theater Rotterdam zijn groot: een 'bouwput' waar wordt gestreden 'tegen de vervlakking en de entertainmentcultuur'. Het moet een 'breed publiek trekken dat nooit een stap binnen een theater heeft gezet' en grensoverschrijdende samenwerking aangaan. Een 'open plek waar de gure wind wordt buiten gehouden'.

